

Arrest

nr. 300 484 van 23 januari 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 7 april 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 maart 2023 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 september 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 oktober 2023.

Gelet op de beschikking van 1 december 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2024.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. FONTAINE, die loco advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 maart 2023 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Uit de stukken waarover de Raad beschikt blijkt dat de verzoekende partij uitvoering heeft gegeven aan de bestreden beslissing. Er blijkt dan ook niet dat zij nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het beroep lijkt onontvankelijk.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Ter terechtzitting van 15 januari 2024, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk werd uitgenodigd om te reageren op de in de beschikking van 28 september 2023 opgenomen grond, bevestigt zij dat zij op 12 april 2023 vrijwillig is vertrokken naar Frankrijk, het land dat in de bestreden beslissing werd aangeduid als de lidstaat verantwoordelijk voor de behandeling van het op 10 februari 2023 ingediende verzoek om internationale bescherming.

De verzoekende partij, die vervolgens terugkeerde naar België, diende hier op 8 mei 2023 nogmaals een verzoek om internationale bescherming in. Nadat de Franse autoriteiten op 18 juni 2023 instemden met het door de verwerende partij overgemaakte verzoek tot terugname, werd op 28 juni 2023 een nieuwe beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

Ter terechtzitting legt de verzoekende partij een stuk voor waarin de verwerende partij bevestigt dat geen beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer aan de Franse autoriteiten werd gecommuniceerd en dat de termijn van zes maanden voor de overdracht van de verzoekende partij, die liep vanaf 15 juni 2023, derhalve is verstreken.

Het gegeven dat België, ingevolge het verstrijken van de overdrachtstermijn, verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van het op 8 mei 2023 ingediende verzoek om internationale bescherming wijzigt evenwel niets aan de vaststelling dat de verzoekende partij uitvoering heeft gegeven aan de eerdere beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 12 maart 2023, zodat niet blijkt dat zij nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van deze beslissing.

Derhalve moet worden geconcludeerd dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking van 28 september 2023 werd aangegeven.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

Bijgevolg is er grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK